

334

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 19 czerwca 1996 r.

zmieniające rozporządzenie — Regulamin wewnętrznego urzędowania sądów powszechnych.

Na podstawie art. 37 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1994 r. Nr 7, poz. 25, Nr 77, poz. 355, Nr 91, poz. 421 i Nr 105, poz. 509 oraz z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 81, poz. 406) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 listopada 1987 r. — Regulamin wewnętrznego urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. Nr 38, poz. 218, z 1989 r. Nr 53, poz. 315, z 1990 r. Nr 66, poz. 394 i z 1992 r. Nr 16, poz. 67) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 16:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) wydział ksiąg wieczystych.”,

b) w ust. 2 wyrazy „w ust. 1 pkt 1 i 2” zastępuje się wyrazami „w ust. 1 pkt 1, 2 i 6.”;

2) skreśla się § 35;

3) w § 38:

a) zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„§ 38. Do obowiązków prezesa sądu w zakresie sprawowanego nadzoru — niezależnie od obowiązków określonych w przepisach odrębnych — należy:”,

b) skreśla się pkt 5;

4) w § 42 średnik zastępuje się kropką i skreśla się wyrazy „przepis § 39 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

5) w § 60 po wyrazie „gospodarczych” dodaje się wyrazy „ksiąg wieczystych”;

6) w § 63:

a) w ust. 1 w pkt 2 skreśla się wyraz „wojewódzkiego”,

b) w ust. 1 w pkt 12 wyrazy „o wniesienie rewizji nadzwyczajnej” zastępuje się wyrazami „o wniesienie środka odwoławczego”,

c) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przewodniczący wydziału, któremu zostały przekazane do rozpoznania sprawy w drugiej instancji, czuwa nad sprawnym skierowaniem do rozpatrzenia zaskarżonych orzeczeń, a także — w wypadku wniesienia kasacji — nad sprawnym wykonaniem czynności z zakresu postępowania kasacyjnego, aż do przedstawienia akt Sądowi Najwyż-

szemu lub załatwienia sprawy w inny sposób.”;

7) w § 105 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Akta sprawy przesyła się na każde żądanie po wykonaniu niezbędnych czynności w sprawie: Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej, Ministerstwu Sprawiedliwości, Sądowi Najwyższemu, Rzecznikowi Praw Obywatelskich oraz sądowi odwoławczemu i prezesowi tego sądu.”;

8) w § 107:

a) w ust. 1, 2 i 3 wyraz „rewizyjny” użyty w odpowiednim przypadku zastępuje się wyrazem „odwoławczy” użytym w tym samym przypadku,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio w postępowaniu kasacyjnym.”;

9) w § 113 po wyrazie „rodzinnych” dodaje się wyrazy „i w sprawach o ochronę zdrowia psychicznego”;

10) w § 120 wyraz „rewizyjnego” zastępuje się wyrazem „odwoławczego”;

11) skreśla się § 123;

12) w § 128 w ust. 4 po wyrazie „prokuratorowi” dodaje się wyraz „apelacyjnemu”, a po wyrazie „sądem” dodaje się wyraz „apelacyjnym.”;

13) § 153 otrzymuje brzmienie:

„§ 153. 1. W razie wniesienia przez stronę przeciwną odpowiedzi na apelację lub zażalenie do sądu pierwszej instancji, sąd ten przesyła ją niezwłocznie sądowi odwoławczemu. Sąd odwoławczy doręcza stronie skarżącej odpis odpowiedzi na apelację lub zażalenie.

2. W razie wniesienia przez stronę przeciwną odpowiedzi na kasację, sąd odwoławczy doręcza ją stronie skarżącej i niezwłocznie przedstawia akta sprawy wraz z kasacją i odpowiedzią na kasację Sądowi Najwyższemu.

3. Ust. 2 stosuje się odpowiednio do zażalenia na postanowienie sądu odwoławczego w przedmiocie odrzucenia kasacji.”;

14) tytuł oddziału 9 otrzymuje brzmienie:

„Oddział 9. Czynności w postępowaniu apelacyjnym”;

15) w § 155:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W razie przeprowadzania postępowania dowodowego, przewodniczący posiedzenia ponownie udziela głosu stronom.”;

16) w § 156 wyraz „rewizyjny” zastępuje się wyrazem „odwoławczy”;

17) § 157 otrzymuje brzmienie:

„§ 157. Jeżeli sąd odwoławczy uchylił po rozprawie orzeczenie sądu pierwszej instancji i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania z powodu nieważności postępowania, a apelacja była oparta również lub wyłącznie na innych zarzutach — powinien wypowiedzieć się w uzasadnieniu swego orzeczenia także co do pozostałych zarzutów apelacji.”;

18) w § 162 skreśla się wyrazy „art. 393 § 2”;

19) w § 164 w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„2. O każdej zmianie właściciela nieruchomości sąd zawiadamia właściwy wydział ksiąg wieczystych.”;

20) § 167 otrzymuje brzmienie:

„§ 167. W postępowaniu nakazowym i upominawczym sąd na posiedzeniu niejawnym wydaje nakaz zapłaty lub kieruje sprawę do rozpoznania w trybie zwykłym.”;

21) skreśla się § 168, 169 i 181;

22) w § 183 skreśla się ust. 2 i oznaczenie ust. 1;

23) w § 186 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Po uprawomocnieniu się postanowienia kończącego postępowanie w sprawie, w której sąd dokonał ogłoszenia testamentu, testament z odpisem protokołu otwarcia i ogłoszenia zabezpiecza się w sądzie, w miejscu do tego przeznaczonym. Oryginał protokołu pozostaje w aktach sprawy.”;

24) § 187 otrzymuje brzmienie:

„§ 187. Protokół przesłuchania świadków testamentu ustnego pozostawia się w aktach sprawy.”;

25) skreśla się § 190 i 191;

26) w § 198:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Sąd rejestrowy przy ogłaszaniu lub doręczaniu postanowienia o pierwszym wpisie poucza wnioskodawcę o skutkach nieujawnienia w rejestrze informacji o każdej zmianie adresu.”;

27) w § 222 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Adnotację o wydaniu tytułu wykonawczego zamieszcza się na oryginale orzeczenia sądu pierwszej instancji, jednakże w razie gdy orzeczenie sądu pierwszej instancji zostało zmienione przez sąd odwoławczy, adnotację o wydaniu tytułu wykonawczego zamieszcza się na oryginale orzeczenia sądu odwoławczego, a gdy sądem tym był Sąd Najwyższy — na dołączonym do akt sprawy odpisie orzeczenia tego Sądu.”;

28) § 227¹ otrzymuje brzmienie:

„§ 227¹. W sprawie gospodarczej rozpoznawanej w pierwszej instancji, która nie została skierowana na posiedzenie niejawne, przewodniczący wydziału, wyznaczając termin rozprawy, uwzględnia czas niezbędny dla zachowania przez pozwanego terminu określonego w art. 479¹⁴ § 1 kpc.”;

29) w § 227⁶:

a) skreśla się ust. 1,

b) w ust. 4 wyraz „rewizji” zastępuje się wyrazem „apelacji”;

30) po § 227⁶ dodaje się rozdział 2b w brzmieniu:

„Rozdział 2b

Przepisy szczególne w sprawach rozpoznawanych w wydziałach ksiąg wieczystych.

„§ 227⁷. W wydziałach ksiąg wieczystych, a także w zamiejscowych wydziałach ksiąg wieczystych stosuje się przepisy tytułu I oraz odpowiednio — przepisy działów I i II w tytule II niniejszego regulaminu.

§ 227⁸. W sprawach nie uregulowanych w regulaminie, przy zakładaniu i prowadzeniu ksiąg wieczystych, a także przy innych czynnościach wykonywanych w wydziałach ksiąg wieczystych, w tym zwłaszcza przy czynnościach w postępowaniu przynagląjącym, stosuje się przepisy odrębne.”;

31) w § 228 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) zapewnienie możliwości podejmowania przez sędziego czynności w sprawach nie cierpiących zwłoki — również poza godzinami urzędowania sądu.”;

32) w § 247 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Protokoły z przyjęcia oświadczeń, o których mowa w ust. 1 i 2, podpisuje uznający oraz osoby, których zgoda na uznanie jest potrzebna.”;

33) w § 253 skreśla się kropkę na końcu zdania i dodaje się wyrazy:

„i w razie potrzeby skorzystać w tym zakresie z pomocy ośrodka adopcyjno-opiekuńczego.”;

34) § 257 otrzymuje brzmienie:

„§ 257. 1. W sprawach o przysposobienie sąd bada kwalifikacje moralne, zdrowotne i sytuację materialną przysposabiającego, a w tym celu w szczególności korzysta z opinii ośrodka adopcyjno-opiekuńczego, rodzinnego ośrodka diagnostyczno-konsultacyjnego, poradni zawodowo-wychowawczej lub innej placówki działającej w tym zakresie.

2. W celu ustalenia, że małoletniemu nie można zapewnić zastępczego środowiska rodzinnego w kraju, sąd zwraca się o informację do organu wyznaczonego przez Ministra Edukacji Narodowej do kwalifikowania dzieci do przysposobienia przez osoby zamieszkałe za granicą.”;

35) po § 257 dodaje się § 257¹ w brzmieniu:

„257¹. 1. Wystuchanie małoletniego przewidziane w art. 118 § 2 kro powinno odbyć się poza salą posiedzeń sądowych, z zapewnieniem małoletniemu pełnej swobody wypowiedzi. W przypadku zastosowania przepisu art. 118 § 3 kro, sąd czyni o tym stosowną wzmiankę w protokole posiedzenia.

2. Przed rozstrzygnięciem w myśl art. 121¹ § 2 kro, sąd z urzędu powinien ustalić krąg osób zainteresowanych.”;

36) w § 306:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W wypadku umieszczenia nieletniego poza zakładem poprawczym w trybie przepisu art. 90 § 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. Nr 35, poz. 228, z 1992 r. Nr 24, poz. 101 i z 1995 r. Nr 89, poz. 443), sąd rodzinny wykonujący orzeczenie może, na wniosek dyrektora, zlecić kuratorowi rodzinnemu przeprowadzenie wywiadu w celu ustalenia sposobu adaptacji nieletniego w środowisku i w miarę potrzeby — udzielenia mu stosownej pomocy.”;

37) § 318 otrzymuje brzmienie:

„§ 318. Po otrzymaniu akt sprawy karnej wychowanka zakładu poprawczego, którego skazano na karę pozbawienia wolności, sąd rodzinny niezwłocznie rozstrzyga postanowieniem, czy nie zachodzi potrzeba wykonania w pierwszej kolejności środka poprawczego. Po uprawomocnieniu się postanowienia sąd rodzinny

zwraca akta sprawy karnej wraz z odpisem tego postanowienia w celu przystąpienia do wykonania kary albo zawieszenia postępowania wykonawczego w części dotyczącej kary pozbawienia wolności.”;

38) skreśla się § 349;

39) § 352 otrzymuje brzmienie:

„§ 352. Sąd pierwszej instancji przedstawia sądowi odwoławczemu apelację wraz z aktami sprawy po dołączeniu dowodów doręczenia zawiadomień o przyjęciu apelacji.”;

40) po § 352 dodaje się § 352¹ w brzmieniu:

„§ 352¹. 1. Przewodniczący wydziału odwoławczego zarządza doręczenie odpisu kasacji, stosownie do treści art. 467 § 1 kpk, i kieruje sprawę na posiedzenie w celu zbadania przez sąd formalnych warunków dopuszczalności kasacji.

2. Odpis postanowienia o pozostawieniu kasacji bez biegu doręcza się stronie, która ją wniosła.

3. Sąd odwoławczy przedstawia Sądowi Najwyższemu kasację wraz z aktami sprawy.”;

41) po § 353 dodaje się § 353¹ w brzmieniu:

„§ 353¹. Do doręczeń, zawiadomień, wezwań i innych pism sądowych w sprawach, w których mają zastosowanie przepisy art. 164ª kpk, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące postępowania z dokumentami stanowiącymi tajemnicę służbową lub państwową.”;

42) § 359 otrzymuje brzmienie:

„§ 359. 1. Przestuchanie podejrzanego poprzedzające zastosowanie przez sąd tymczasowego aresztowania w postępowaniu przygotowawczym odbywa się w siedzibie sądu właściwego w myśl art. 210 § 5 kpk.

2. Prezes sądu wydzieli odpowiednie pomieszczenia, w których przy zapewnieniu bezpieczeństwa będą przesłuchiwać doprowadzeni podejrzeni, wobec których prokurator wystąpił z wnioskiem o zastosowanie tymczasowego aresztowania.

3. Jeżeli w czasie przesłuchania podejrzanego powołuje się na zły stan zdrowia lub doznane obrażenia ciała, sąd zarządza zbadanie go przez lekarza. Wyniki badania uwzględnia przy podejmowaniu decyzji w przedmiocie tymczasowego aresztowania.

4. Jeżeli bezzwłoczne poddanie podejrzanego badaniu lekarskiemu nie jest moż-

liwe lub w znacznym stopniu utrudnione, sąd — po zastosowaniu tymczasowego aresztowania — zleca dokonanie takiego badania w areszcie śledczym. Po otrzymaniu opinii lekarza należy bezzwłocznie rozważyć kwestię utrzymania tymczasowego aresztowania i ewentualną potrzebę umieszczenia podejrzanego w odpowiednim zakładzie leczniczym. W postępowaniu przygotowawczym opinię lekarza przekazuje się bezzwłocznie prokuratorowi.”;

43) po § 359 dodaje się § 359¹–359⁵ w brzmieniu:

„§ 359¹. Prezes sądu zapewni możliwość podejmowania przez sąd czynności, o których mowa w § 359, również poza godzinami urzędowania sądu, a także zapewni możliwość kontaktu doprowadzonego z obrońcą dopuszczonym do udziału w posiedzeniu, bez udziału osób trzecich.

§ 359². W razie uchylecia przez sąd tymczasowego aresztowania, a następnie uwzględnienia przez sąd odwoławczy zażalenia prokuratora w tym zakresie, od czasu trwania tymczasowego aresztowania odlicza się okres pobytu podejrzanego na wolności. W takim wypadku, po ponownym osadzeniu podejrzanego, nie wydaje się postanowienia w przedmiocie tymczasowego aresztowania, chyba że upłynął okres, do którego aresztowanie miało trwać.

§ 359³. Sąd po przesłuchaniu podejrzanego, stosując tymczasowe aresztowanie, zawiadamia podejrzanego o zastosowaniu tego środka i doręcza mu za pokwitowaniem odpis postanowienia o tymczasowym aresztowaniu, ze wskazaniem daty i godziny doręczenia, oraz poucza o terminie i sposobie zaskarżenia. W razie odmowy złożenia podpisu lub przeszkody w jego złożeniu należy o tym uczynić stosowną wzmiankę.

§ 359⁴. W razie gdy nie ma osoby obowiązanej do sprawowania pieczy nad mieszkaniem i mieniem podejrzanego, sąd zleca właściwemu organowi lub instytucji, a w razie konieczności — Policji, dokonanie niezbędnych czynności w celu zabezpieczenia lokalu i majątku aresztowanego oraz wydaje inne stosowne zarządzenia. W miarę możliwości należy uwzględnić wyrażone w tym względzie życzenia podejrzanego. O wydanych zarządzeniach zawiadamia się bezzwłocznie aresztowanego, a w razie potrzeby — inny właściwy organ.

§ 359⁵. Odpis postanowienia o tymczasowym aresztowaniu wraz z nakazem przyjęcia sąd przesyła do właściwego aresztu śledczego.”;

44) § 360 otrzymuje brzmienie:

„§ 360. 1. Tymczasowo aresztowany w postępowaniu przygotowawczym pozostaje do dyspozycji tego prokuratora, na którego wniosek środek ten został zastosowany. Po wniesieniu aktu oskarżenia, tymczasowo aresztowany pozostaje do dyspozycji sądu.

2. Do dyspozycji sądu pozostaje także tymczasowo aresztowany, wobec którego środek ten został zastosowany po wniesieniu aktu oskarżenia do sądu.

3. W przypadku przekazania akt sprawy innemu sądowi albo zwrotu sprawy do uzupełnienia postępowania przygotowawczego, przekazuje się tymczasowo aresztowanego do dyspozycji właściwego sądu lub prokuratora, o czym należy zawiadomić administrację zakładu karnego lub aresztu śledczego.”;

45) po § 360 dodaje się § 360¹ w brzmieniu:

„§ 360¹. 1. W postępowaniu sądowym odpis postanowienia sądu o tymczasowym aresztowaniu, wraz z nakazem przyjęcia wystawionym dla administracji aresztu śledczego, przesyła się do właściwej według miejsca zamieszkania oskarżonego jednostki Policji, dołączając nakaz doprowadzenia oskarżonego do aresztu śledczego. Jeżeli oskarżony jest już pozbawiony wolności, pisma te, z wyjątkiem nakazu doprowadzenia, przesyła się naczelnikowi zakładu karnego lub aresztu śledczego, w którym oskarżony przebywa.

2. Jeżeli tymczasowe aresztowanie następuje na podstawie postanowienia sądu, które należy oskarżonemu doręczyć (art. 91 § 2 kpk), zarządza się, aby organ wykonujący postanowienie o tymczasowym aresztowaniu doręczył oskarżonemu odpis tego postanowienia.”;

46) w § 361 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. O udzieleniu zgody zawiadamia się bezpośrednio administrację zakładu karnego lub aresztu śledczego — a w razie potrzeby jednostkę wymienioną w art. 215² kkw — w której tymczasowo aresztowany przebywa. W przypadku nieudzielenia zgody — zawiadamia się o tym sąd występujący o udzielenie zgody, wskazując termin, w którym doprowadzenie będzie mogło nastąpić.”;

47) użyte w § 362 ust. 2 pkt 2, § 363 ust. 1 pkt 2 oraz § 364 ust. 1, § 383, 386 i 395 w różnym przypadku wyrazy „rejonowy (równorzędny) urząd spraw wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „właściwa jednostka Policji” użytymi w tym samym przypadku;

48) po § 368¹ dodaje się § 368² w brzmieniu:

- „§ 368². W razie konieczności przedłużenia tymczasowego aresztowania na czas przekraczający okres wymieniony w art. 222 § 3 kpk, sąd, przed którym sprawa się toczy, występuje do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przedłużenie stosowania tymczasowego aresztowania z takim wyprzedzeniem, aby termin określony w § 368¹ był zachowany.”;
- 49) w § 373 skreśla się wyrazy „chyba że orzeczona została kara pozbawienia wolności w rozmiarze przekraczającym okres pozostały mu do ukończenia 21 lat.”;
- 50) § 374 otrzymuje brzmienie:
- „§ 374. Jeżeli wobec wychowanka zakładu poprawczego, co do którego jest stosowane tymczasowe aresztowanie, sąd odwoławczy orzekł w wyniku apelacji karę łagodniejszego rodzaju, sąd ten uchyla tymczasowe aresztowanie i kieruje nieletniego do macierzystego zakładu poprawczego lub schroniska dla nieletnich. Przepis § 372 ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;
- 51) w § 382 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Przed zawieszeniem postępowania z powodu nieujęcia oskarżonego należy wyczerpać możliwości ustalenia jego adresu za pośrednictwem właściwej terenowo jednostki do spraw ewidencji ludności oraz Centralnego Biura Adresowego, a w razie bezskuteczności tej drogi — zwrócić się do jednostki Policji właściwej według ostatniego znanego sądowi miejsca zamieszkania lub pobytu oskarżonego z poleceniem wszczęcia poszukiwań.”;
- 52) po § 383 dodaje się § 384 w brzmieniu:
- „§ 384. 1. W razie zastosowania środka zapobiegawczego w postaci zakazu opuszczania kraju przez oskarżonego, zawiadomienie w tym przedmiocie przekazuje się właściwemu organowi paszportowemu oraz Straży Granicznej.
2. W razie zatrzymania paszportu lub innego dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy, składa się je do depozytu sądowego, o czym powiadamia się właściwy organ paszportowy.”;
- 53) w § 390 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Jeżeli sprawę przekazano sądowi odwoławczemu, przedmioty przechowywane w związku z tą sprawą należy pozostawić w dotychczasowym przechowywaniu, chyba że przewodniczący wydziału sądu pierwszej instancji lub przewodniczący wydziału sądu odwoławczego zarządzi inaczej.”;
- 54) w § 391 w ust. 2 wyraz „rewizyjny” zastępuje się wyrazem „odwoławczy”;
- 55) § 398 otrzymuje brzmienie:
- „§ 398. 1. W razie skazania wychowanka zakładu poprawczego na karę pozbawienia wolności, sąd, który wydał wyrok skazujący w pierwszej instancji, niezwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczenia przesyła sądowi rodzinnemu wykonującemu środek poprawczy akta sprawy karnej w celu rozstrzygnięcia, czy nie zachodzi potrzeba wykonania w pierwszej kolejności środka poprawczego.
2. Po otrzymaniu prawomocnego postanowienia o wykonaniu w pierwszej kolejności środka poprawczego sąd zawiesza postępowanie wykonawcze w części dotyczącej kary pozbawienia wolności, zawiadamiając sąd rodzinny o wykonaniu wyroku w pozostałej części.”;
- 56) w § 406 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Sąd odwoławczy, który utrzymał w mocy wyrok skazujący na karę śmierci, a w razie uprawomocnienia się wyroku, którym orzeczono karę śmierci na skutek niezłożenia apelacji — sąd pierwszej instancji przedstawia niezwłocznie akta sprawy wraz z opinią w przedmiocie ułaskawienia Prokuratorowi Generalnemu.”;
- 57) w § 409:
- a) w ust. 2 skreśla się zdanie drugie i trzecie,
- b) dodaje się ust. 2¹ i 2² w brzmieniu:
- „2¹. W razie stwierdzenia nieściągalności grzywny, sąd może zwrócić się do skazanego o wyrażenie zgody na zmianę grzywny na pracę społecznie użyteczną. W piśmie do skazanego sąd określa rodzaj i czas trwania pracy.
- 2². W wypadku gdy skazany nie wyrazi zgody na podjęcie pracy społecznie użytecznej bądź pracy tej nie wykonuje — sąd zarządza wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności. Przepisy § 396 i 397 stosuje się odpowiednio.”
- § 2. Do czynności sądów, do których mają zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania karnego obowiązujące do dnia 1 stycznia 1996 r. oraz Kodeksu postępowania cywilnego obowiązujące do dnia 1 lipca 1996 r., stosuje się dotychczasowe przepisy rozporządzenia.

§ 3. W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej zostanie ogłoszony tekst jednolity rozporządzenia — Regulamin wewnętrznego urzędowania sądów powszechnych, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania tekstu jednolitego.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1996 r., z tym że przepisy dotyczące stosowania przez sąd tymczasowego aresztowania w postępowaniu przygotowawczym wchodzi w życie z dniem 4 sierpnia 1996 r.

Minister Sprawiedliwości: *L. Kubicki*

335

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 23 maja 1996 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych.

1. Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 2 lutego 1996 r. o zmianie ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, ustawy o organizacjach pracodawców oraz ustawy o wprowadzeniu częściowej odpłatności za koszty wyżywienia i zakwaterowania w sanatoriach uzdrowiskowych (Dz. U. Nr 34, poz. 148) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. Nr 43, poz. 163), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 23 kwietnia 1994 r. o metodach kształtowania wynagrodzeń i środków na wynagrodzenia przez podmioty gospodarcze oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 80, poz. 368),
- 2) ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. o zmianie ustawy — Prawo spółdzielcze oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 90, poz. 419),
- 3) ustawą z dnia 2 lutego 1996 r. o zmianie ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, ustawy o organizacjach pracodawców oraz ustawy o wprowadzeniu częściowej odpłatności za koszty wyżywienia i zakwaterowania w sanatoriach uzdrowiskowych (Dz. U. Nr 34, poz. 148)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 13–19 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. Nr 43, poz. 163), które stanowią:

„Art. 13. W ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187 i Nr 31, poz. 214, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24 i Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 197 i 198, Nr 36, poz. 206 i Nr 72, poz. 423, z 1991 r. Nr 95, poz. 425 i Nr 104, poz. 450, z 1992 r. Nr 53, poz. 252, Nr 54, poz. 254 i Nr 90, poz. 451 oraz z 1993 r. Nr 129, poz. 602) w art. 53:

1) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

»1. Dla nauczycieli tworzy się zakładowy fundusz świadczeń socjalnych w wysokości 8% planowanych rocznych środków przeznaczonych na wynagrodzenia osobowe.

2. Dla nauczycieli będących emerytami i rencistami tworzy się zakładowy fundusz świadczeń socjalnych w wysokości 5% pobieranych przez nich emerytur i rent.«;

2) skreśla się ust. 3.

Art. 14. W ustawie z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385, z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 63, poz. 314 oraz z 1994 r. Nr 1, poz. 3) art. 122 otrzymuje brzmienie:

»Art. 122. 1. Dla pracowników uczelni tworzy się zakładowy fundusz świadczeń socjalnych w wysokości 8% planowanych rocznych środków przeznaczonych na wynagrodzenia osobowe.

2. Dla byłych pracowników uczelni będących emerytami lub rencistami tworzy się zakładowy fundusz świadczeń socjalnych w wysokości 5% pobieranych przez nich emerytur i rent.«

Art. 15. W ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. Nr 55, poz. 234) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 27:

a) w ust. 1 wyrazy »funduszy socjalnego i mieszkaniowego« zastępuje się wyrazami »zakładowego funduszu świadczeń socjalnych«,